

Annelikte üç yıl

ANNE ve çocuk arasındaki ilk yıl kurulan ilişkiden daha önce söz etmişim, bugün birinci yaşından üçüncü yaşına kadar olan evreden söz etmek istiyorum. Çocuğun kişiliğinin anneye veya yerine geçen kişiyle kurulan ilişkiye benzediğini biliyoruz. Bu süreci nasıl yöneteceğiz, bunlardan bahsetmek istiyorum.

'TRENİ KAÇIRDIK MI?'

Geçenlerde bir danışmanımı bana "Benim çocuğum büyüdü, yani biz treni kaçırdık mı?" dedi. Tabii ki hayır. Önce şunu söylemek istiyorum. Birçok ailenin korkulu rüyası olan ergenlik dönemi, tamirat dönemidir. Çocuklukta kaçınılmaz veya bozduğumuz şeyleri bu dönemde telafi edebilirsiniz. Bunlara daha sonra değineceğim.

Bir yaşındaki çocuğun anneden ayrışma çabalarını ki "bu altı aylıkken başlar" demişim. Bu evre yani ayrışma bireyselleşme evresi 36 aya kadar devam eder. Çocuk hem anneden ayrılıp bir birey olduğunu kendisine ve ailesine anlatmaya çalışır, hem de ayrışmasına bireyselleşmesine izin vermeyip onu terk etmekle tehdit eden annesini idare etmeye çalışır. Çocukların kişilik çekirdeği bu dönemde netleşir, o yüzden çok dikkatli olmamız gerekir. Ben çevremde bazı annelerin kendi başına hareket eden veya annesinin dediğini yapmayan çocuklarına "Bak böyle yaparsan seni sevmem, seni burada bırakırım" dediklerini duyuyorum, bu çocuk için o kadar zor ve üstesinden gelemeyeceği bir şeydir ki birçoğu yaptığı şeyden vazgeçer, annesinin istediğini yapar. Ama annenin kaçırdığı bir şey var ki bu da aslında çocuğun kendisinden vazgeçmesi ve yönetilmeye açık bir şekle girmesidir.

İKİ YAŞINDA BAĞIMLIDIR

Bugün sizlere on iki ayla otuz altı ay arasındaki önemli bir kriz döneminden bahsetmek istiyorum. Tuvalet eğitimi bu dönemde dikkat etmemiz gereken ve en iyi şekilde yönetmemiz gereken bir dönem... **Hatırlıyorum çocukların küçükken hazır bez yoktu ve biz o dönemin anneleri bez yıkamaktan kurtulmak için çocuklarımız hazır olmadığı halde onlara tuvalet eğitimi verdik ve bunun getirdiği sıkıntıları hâlâ yaşıyoruz.**

Tuvalet eğitimi çocuğun kaslarının buna hazır olmasıyla yakından ilgilidir ama sadece kaslarla ilgili olmadığını iki üç yaşına gelip de tuvaletini söylemeyen çocuklardan anlarız. Ben bu dönemin daha çok psikolojik boyutuyla ilgileniyorum. **İki yaşına gelmiş bir çocuk anneye bağımlıdır, sevimlik için annenin istediklerini yapmak zorundadır çünkü elinde annesi gibi kullanabileceği bir güç yoktur.** İşte bu güçsüzlük annenin ondan tuvalet meselesiyle ortaya çıkar. Çocuk muhteşem bir şey fark etmiştir; anne ondaki bir şeyi istiyor fakat bunu sadece çocuk isterse alabilir. **Eğer buraya kadar olan evrede çocuk anneden sağlıklı ayrışmalar yaşayabildiyse eğitim tamamlanır ve ikisi de mutlu olur,** ama sağlıklı ayrışmalar yaşayamadıysa tuvalet meselesi sorun olacaktır.

'SANKİ INADINA YAPIYOR'

İki yaş ve sonrası, çocuğun isteklerini kontrol edebilmeye başladığı bir yaşta, yani çocuğun kişiliğinin oluşmaya başladığı yaşta, **çocuk annesinden yeterli ilgiyi görmemişse** (anne ilgilendiğini söyleyebilir, önemli olan çocuğun hissettiğidir) ve **annenin tuvalet konusunda kendisinden bir beklentisi olduğunu anlarsa** intikam saati gelmiştir. Anne çocukla ne kadar zıtlıysa çocuğun kişiliğine o kadar müdahale etmiş olur. Bazı anneler şöyle der "Her şeyi biliyor, anlıyor ama kakasını söylemiyor sanki inadına yapıyor". Evet tam da bu söylenen şey oluyor.

Sevgili anneler çocuklarınızı kimsenin çocuklarıyla kıyaslamayın. O sizin çocuğunuz ve sadece sizin sevginize ihtiyacı var, bunları yerinde ve zamanında yaparsanız her şey çok güzel olur. Kendinize ve çocuklarınıza iyi bakın...